

maaske ogsaa komme mindre vel uddannede Lærere fra dem.

Spørgsmaalet er, hvad man nu vil opnaa ved disse skærpede Adgangsbestemmelser. Jeg var meget glad ved at høre det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), der sagde mange træffende Ting, gøre gældende med Hensyn til den nuværende Undervisning, at den var for summarisk og for overfladisk og gik for lidt i Dybden. Det er sikkert rigtigt, men jeg beklager, at det ærede Medlem konkluderede i Fordringen om fremmede Sprog. Medens jeg altsaa hilser de skærpede Adgangsbestemmelser med Tilfredshed, for saa vidt som man derved har til Hensigt at uddybe de virkelige Hovedfag som Dansk, Historie og Regning, bliver jeg lidt mere betænkelig ved dem, naar man fra forskellige Sider og ogsaa af Motiverne erfarer, at det muligt er Meningens dermed at give Plads for fremmede Sprog. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at Lærernes Uddannelse var i højeste Grad tarvelig. Ogsaa dette ærede Medlem konkluderede i, at det, som tiltrængtes, var Undervisning i Sprog. Nu have vi omkring i Landet ret rig Lejlighed til at se Resultater af Sprogundervisning; vi have overordentlig mange Jernbaneassistenter, der have aflagt en Prøve i Sprog. Jeg tror ikke, at Befolkningen i sin Almindelighed falder paa at mene, at den danske Lærerstand i Henseende til Dannelse staar paa et lavere Trin end vore Jernbaneassistenter. Det synes mig endogsaa, at man undertiden, naar man kommer disse Mennesker paa nært Hold, maa spørge, om det da virkelig er muligt, at et Par fremmede Sprog kan gøre et ungt Menneske saa uforstaaende og fremmed overfor den almindelige Befolknings Tankegang.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rettede stærke Bebrejdelser imod Bønderne. Han udtalte, at den danske Bonde, som nu i en Menneskealder har haft Førerstillingen i dansk Politik, har manglet et aabent Øje for den store Betydning, Uddannelsen af Folkeskolens Lærere har. Det ærede Medlem nævnede Reaktionen, som den var kommen frem efter 1814, nævnede ogsaa et Vidnesbyrd om Reaktionen i 1824 og kom saa op til 1842 og nævnede, at der endogsaa var et stakkels Statsseminarium — Lyngby —, der ikke havde mere end 1 Klasseværelse, 2 Borde og 2 Bænke. Saavidt mig bekendt havde

den danske Bonde ikke Førerstillingen i dette Afsnit af vor Historie, og derfor synes det mig, at Bebrejdelsen ikke rammer den danske Bonde. Dernæst nævnede det ærede Medlem det Tilfælde fra Nutiden, at to Seminarier først i 1907—08 have faaet et Menneskeskelet. Det ærede Medlem oplyste ikke, om de paagældende Seminarier have krævet det tidligere, for det kan vel fornuftigvis ikke være Meningen, at de danske Bønder skulle gaa omkring paa Seminarierne og se, om de virkelig have et Menneskeskelet. Det synes mig, at det ærede Medlem der gør den danske Bondestand ansvarlig for Ting, som den ikke kan eller bør være ansvarlig for. Naar det ærede Medlem fandt det ganske utænkeligt, at Lærerne kunde vække aandeligt Liv, forekommer det mig, at den nulevende Slægt har haft rig Lejlighed ogsaa med Henblik paa Fortiden til at erfare, at der vel neppe er nogen Samfundsklasse, der har leveret en større Indsats i Henseende til Befolkningens baade aandelige og materielle Opkomst end netop Lærerne.

Jeg ser altsaa intet Universalmiddel i at faa et Par fremmede Sprog knyttede til Læreruddannelsen. Jeg mener snarere, at det drejer sig ikke om mangt, men om meget. Jeg spørger endvidere, hvad er det, man vil opnaa ved de fremmede Sprog? Som det fremgaar af forskellige ærede Taleres Udtalelser og af Lovforslagets Motiver, tænker man særlig paa Almenskolen. Er det nu ret at anlægge Folkeskolelærernes Uddannelse med det specielle Maal for Øje at tilfredsstille Almenskolens Krav? Jeg hører til dem, der ingenlunde hilse Almenskolens Fremkomst med Glæde. Den har neppe været til Gavn, i Særdeleshed ikke for Folkeskolen paa Landet. Den medfører nemlig ikke, at det er de mere begavede, men derimod, at det er de mere velstillede Børn, der i Elleveaarsalderen pilles ud af Folkeskolen og føres ind til Almenskolen i Byerne. Jeg ser en social Fare heri, ligesom jeg ser et Gode i, at de forskellige Samfundsklasser dele Skolebænk sammen gennem hele Folkeskolens syv Aar. Derfor har Almenskolen ikke været til Gavn for Folkeskolen, navnlig ikke i den Form, hvori vi kende Folkeskolen paa Landet. Det blev endvidere vistnok med Rette af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) nævnt, at man ved det foreliggende Forslag neppe vilde opnaa at faa en Læreruddannelse, som kunde gøre Fyldest ved Sprogundervisningen i Almenskolen. Hvis det